

การจัดการทางการเงินของผู้ประกอบการธุรกิจร้านอาหารและบ้านพักในเขตเทศบาลเมืองหลวงพระบาง แขวงหลวงพระบาง สปป.ลาว

The Financial Management of Restaurants and Guesthouse Entrepreneurs in Luangprabang Municipal Area, Luangprabang Province, Lao P.D.R.

สิทธิวิกร เพ็งสวัสดิ์¹ และ นันทพันธ์ จิระเดชประไพ²

¹สาขาวิชาการบัญชีบริหาร คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม

²หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม

¹Email: psitkone@yahoo.com ; ²Email: nanthaphanjanja@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการจัดการทางการเงินของผู้ประกอบการธุรกิจร้านอาหารและบ้านพักในเขตเทศบาลเมืองหลวงพระบาง แขวงหลวงพระบาง สปป.ลาว และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางการเงินและการจัดการทางการเงินของผู้ประกอบการธุรกิจร้านอาหารและบ้านพักในเขตเทศบาลเมืองหลวงพระบาง จำนวน 4 ด้าน ดังนี้ คือ ด้านการจัดหาเงินทุน ด้านการวางแผนทางการเงิน ด้านการบริหารสภาพคล่อง และด้านการควบคุมทางการเงิน การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างใช้ตารางของเครซีและมอร์แกน มีจำนวน 169 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่าของลิเคิร์ต (Likert Scale) ประเมินค่า 5 ระดับ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติที (t-test) ค่าสถิติเอฟ (F-test), Two-way ANOVA และสถิติการถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression) เพื่อทดสอบสมมติฐานโดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลการวิจัยพบว่า

ผลการวิจัย พบว่า การจัดการทางการเงินโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.78$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ คือ ด้านการบริหารสภาพคล่อง ($\bar{X} = 3.90$) ด้านการวางแผนการเงิน ($\bar{X} = 3.78$) ด้านการควบคุมทางการเงิน ($\bar{X} = 3.74$) และด้านการจัดหาเงินทุน ($\bar{X} = 3.70$) ซึ่งอยู่ในระดับมาก ผลการเปรียบเทียบ พบว่า คุณลักษณะส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน ผู้ประกอบการฯ มีความสามารถในการเงิน ด้านความชำนาญทางการเงินแตกต่างกัน ส่วนเพศและอายุที่แตกต่างกัน ผู้ประกอบการธุรกิจร้านอาหารและบ้านพักฯ มีความสามารถทางการเงินไม่แตกต่างกัน ผลจากการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทางพบว่า ปฏิสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา กับประเภทธุรกิจมีอิทธิพลต่อการจัดการทางการเงินด้านการควบคุมทางการเงิน และปฏิสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์กับประเภทธุรกิจมีอิทธิพลต่อการจัดการทางการเงินด้านการวางแผนทางการเงินของผู้ประกอบการธุรกิจร้านอาหารและบ้านพักในเขตเทศบาลเมืองหลวงพระบาง แขวงหลวงพระบาง สปป.ลาว และผลการทดสอบสมการถดถอยเชิงพหุ พบว่า ความสามารถทางการเงิน ด้านความรับผิดชอบทางการเงินมีความสัมพันธ์กับการจัดการทางการเงิน ($\beta=0.434$) อยู่ในระดับปานกลางและความสามารถทางการเงินมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับการจัดการทางการเงินของผู้ประกอบการธุรกิจร้านอาหารและบ้านพักฯ โดยภาพรวม อยู่ในระดับสูง ($r = .765^*$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อยดังนี้ คือ ด้านการควบคุมทางการเงิน ($r = 0.702^*$) ด้านการวางแผนทางการเงิน ($r = 0.699^*$) ด้านการบริหารสภาพคล่อง ($r = 0.650^*$) ซึ่งมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง และด้านการจัดหาเงินทุน ($r = 0.556^*$) มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับที่กำหนด 0.05 ผลจากการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ผู้ประกอบการธุรกิจร้านอาหารและบ้านพักในเขตเทศบาลเมืองหลวงพระบาง แขวงหลวง

พระบาง สปป. ลาว ควรให้ความสำคัญกับการควบคุมทางการเงิน การวางแผนทางการเงินและการบริหารสภาพคล่องด้านการจัดหาเงินทุนโดยใช้เงินทุนต้นทุนต่ำและมีวินัยทางการเงินเพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถใช้ในการบริหารทางการเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มมากยิ่งขึ้น

คำสำคัญ: ความสามารถ, การเงิน, การวางแผน, ร้านอาหาร, ผู้ประกอบการ

Abstract

The purpose of this research is to look at how to the entrepreneurs financial capacity and financial management their financial affairs of their guesthouse and restaurants and study the relationship of financial capacity and financial management of the entrepreneurs in Luang Prabang. The study focuses on 4 areas: budget management, financial planning, cash flow management and financial control.

The sample consists of 169 entrepreneurs of restaurants and guesthouse within Luang Prabang capital. The sample size is derived from Krejcie & Morgan's formula. The tool for the study is the questionnaire which Likert Scale's five-point scale is applied. It uses both descriptive and quantitative analysis method to find out the means, percent, median and standard deviation.

The result shows that the overall samples is in the scale of high : ($\bar{X} = 3.78$) and it can be ordinal ranked as following: cash flow management ($\bar{X} = 3.47$), financial planning ($\bar{X} = 3.78$), financial control ($\bar{X} = 3.74$) and budget management ($\bar{X} = 3.70$) The outcome from T-test & F-test indicates that the entrepreneurs who have different education levels have different experience-skill in financial management. For the diversity of ages and genders, the restaurant and guesthouse's entrepreneurs have no different financial capacity as Sig = 0.05. The result from Two-Way ANOVA shows that the link between education and kind of businesses influences the financial control ability. The other link between experiences and kind of businesses influences the financial planning ability of the entrepreneurs of guesthouses and restaurants in Luang Prabang, Laos with the Sig=0.5. There is positive relation between financial capability and financial management of the entrepreneurs and the relation is in high level ($r=0.765^*$, $p\text{-value}=0.000$). They can be ordinal ranked as financial control ($r=0.702^*$, $p\text{-value}= 0.002$), financial planning ($r=0.699^*$, $p\text{-value}= 0.029$), cash flow management ($r=0.650^*$, $p\text{-value}=0.006$) which is in high relation level. Furthermore, budget management is in medium relationship level ($r=0.556^*$, $p\text{-value}=0.001$) with Sig=0.05.

Keywords: Capability, Financial, Plan, restaurants, Entrepreneurs

วันที่รับบทความ : 10 กรกฎาคม 2562

วันที่แก้ไขบทความ : 20 กันยายน 2562

วันที่ตอบรับตีพิมพ์บทความ : 27 กันยายน 2562

1. บทนำ

ธุรกิจร้านอาหารและบ้านพักในเขตเทศบาลเมืองหลวงพระบาง สปป. ลาว มีความสำคัญเป็นอย่างมากในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่ก่อให้เกิดการขยายตัวทางเศรษฐกิจและการสร้างอาชีพให้กับประชาชนในท้องถิ่น ปัญหาสำคัญในการจัดการทางการเงินของธุรกิจ ได้แก่ การจัดหาเงินทุน การวางแผนทางการเงิน การบริหารสภาพคล่องและการควบคุมทางการเงิน นอกจากนี้ ธุรกิจขนาดกลางและขนาดเล็กอาจจะไม่สามารถเปิดให้บริการได้ในระยะยาว ถ้าหากผู้ประกอบการขาดความสามารถทางการเงินและการจัดการทางการเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ดังนั้น ผู้วิจัย จึงมีความสนใจศึกษาเรื่อง การจัดการทางการเงินของผู้ประกอบการทางด้านธุรกิจร้านอาหารและบ้านพัก ในเขตเทศบาลเมืองหลวงพระบาง แขวงหลวงพระบาง สปป.ลาว เพื่อให้ผู้ประกอบการได้ใช้เป็นแนวทางในการจัดการทางการเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มมากยิ่งขึ้น

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 ศึกษาความสามารถทางการเงินของผู้ประกอบการทางด้านธุรกิจร้านอาหารบ้านพักในเขตเทศบาลเมืองหลวงพระบาง แขวงหลวงพระบาง สปป.ลาว

2.2 ศึกษาการจัดการทางการเงินของผู้ประกอบการทางด้านธุรกิจร้านอาหารบ้านพักในเขตเทศบาลเมืองหลวงพระบาง แขวงหลวงพระบาง สปป.ลาว

2.3 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางการเงินกับการจัดการทางการเงินของผู้ประกอบการธุรกิจร้านอาหารและบ้านพักในเขตเทศบาลเมืองหลวงพระบาง แขวงหลวงพระบาง สปป.ลาว

3. ขอบเขตของการวิจัย

3.1 ขอบเขตด้านประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ผู้ประกอบการธุรกิจของกิจการที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคล คือ ธุรกิจร้านอาหารและบ้านพักในเขตเทศบาลเมืองหลวงพระบาง แขวงหลวงพระบางซึ่งประกอบด้วย ธุรกิจร้านอาหาร จำนวน 54 รายและบ้านพักจำนวน 244 ราย

3.2 ขอบเขตด้านพื้นที่ การวิจัยในครั้งนี้มีขอบเขตด้านพื้นที่ เฉพาะในเขตเทศบาลเมืองหลวงพระบาง แขวงหลวงพระบาง สปป.ลาวเท่านั้น

4.วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ผู้ประกอบการธุรกิจร้านอาหารและบ้านพักในเขตเทศบาลเมืองหลวงพระบาง สปป.ลาวรวมจำนวน 298 ราย การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของเครซีและมอร์แกน(Krejcie & Morgan)ได้จำนวน 169 ราย การสุ่มตัวอย่างใช้วิธีการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่าของลิเคิร์ท (Likert Scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่นโดยรวมเท่ากับ 0.9137 การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) และการนำข้อมูลไปวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์เพื่อสรุปผลและอภิปรายผลการวิจัยดังนี้

5. ผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 61.50 มีอายุระหว่าง 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 27.80 ระดับการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 59.20 มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 5 – 10 ปี และ ต่ำกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 36.70 รูปแบบธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 45.60 ระยะเวลาในการทำงาน 1-5 ปี คิดเป็นร้อยละ 37.90 มีจำนวนพนักงาน 5 – 10 คน คิดเป็นร้อยละ 38.50 มีตำแหน่งเป็นเจ้าของธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 49.10 และประกอบธุรกิจบ้านพัก คิดเป็นร้อยละ 62.10

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความสามารถทางการเงินของผู้ประกอบการธุรกิจร้านอาหารและบ้านพักในเขตเทศบาลเมืองหลวงพระบาง แขวงหลวงพระบาง สปป.ลาว โดยภาพรวม

ความสามารถทางการเงิน	ระดับความสามารถทางการเงิน			
	$\bar{X}$	S.D	ความหมาย	อันดับ
1. ด้านความรู้ทางการเงิน	3.60	.756	มาก	3
2. ด้านความชำนาญทางการเงิน	3.76	.729	มาก	2
3. ด้านความรับผิดชอบทางการเงิน	3.94	.720	มาก	1
รวม	3.77	.649	มาก	

จากตารางที่ 1 พบว่า ความสามารถทางการเงินของผู้ประกอบการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.77$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ คือ ด้านความรับผิดชอบทางการเงิน ($\bar{X} = 3.94$) ด้านความชำนาญทางการเงิน ($\bar{X} = 3.76$) และด้านความรู้ทางการเงิน ($\bar{X} = 3.60$) ซึ่งอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง (Two-way ANOVA) ของลักษณะของธุรกิจด้านระดับการศึกษาและประเภทธุรกิจกับการจัดการทางการเงินของผู้ประกอบการธุรกิจร้านอาหารและบ้านพักในเขตเทศบาลเมืองหลวงพระบาง แขวงหลวงพระบาง สปป.ลาว ด้านการควบคุมทางการเงิน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P
ระดับการศึกษา	2.430	3	.810	1.363	.256
ประเภทธุรกิจ	1.467	2	.734	1.235	.294
ปฏิสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับประเภทธุรกิจ	7.387	5	1.477	2.486	.034
ความคลาดเคลื่อน	93.884	158	.594		
รวม	2,716.444	169			

a. R Squared = .083 (Adjusted R Squared = .025)

จากตารางที่ 2 ผลจากการวิจัยพบว่าปฏิสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับประเภทของธุรกิจ มีอิทธิพลต่อการจัดการทางการเงินของผู้ประกอบการธุรกิจร้านอาหารและบ้านพักในเขตเทศบาลเมืองหลวงพระบาง แขวงหลวงพระบาง สปป.ลาว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 3 ค่าคงที่และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ของความสามารถทางการเงินกับการจัดการทางการเงิน ด้านการวางแผนทางการเงินของผู้ประกอบการธุรกิจร้านอาหารและบ้านพัก ในเขตเทศบาลเมืองหลวงพระบาง สปป.ลาว

Coefficients ^a					
Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
1 (Constant)	.574	.261	-	2.198	.029

ตารางที่ 3 (ต่อ) ค่าคงที่และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ของความสามารถทางการเงินกับการจัดการทางการเงิน ด้านการวางแผนทางการเงินของผู้ประกอบการธุรกิจร้านอาหารและบ้านพัก ในเขตเทศบาลเมืองหลวงพระบาง สปป.ลาว

Model	Coefficients ^a			t	Sig.
	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients		
	B	Std. Error	Beta		
FSR	.349	.085	.320	4.091	.000
FL	.277	.086	.267	3.213	.002
PL	.221	.096	.205	2.298	.023

a. Dependent Variable: การวางแผนทางการเงิน (Financial Planning: FP)

R = 0.699, R-square = 0.488

จากตารางที่ 3 พบว่า การจัดการทางการเงินมีความสัมพันธ์กับความสามารถทางการเงิน ด้านการวางแผนทางการเงิน รวม 3 ด้าน ได้แก่ ความรับผิดชอบทางการเงิน (FSR) ด้านความรู้ความเข้าใจทางการเงิน (FL) และความชำนาญทางการเงิน (PL) มีค่าความสัมพันธ์ ($r = 0.699$) ในทิศทางเดียวกันอยู่ในระดับสูง ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ ($R^2 = 0.488$) แสดงถึงอิทธิพลของตัวแปรอิสระ (X) การจัดการทางการเงิน ด้านการ

วางแผนทางการเงินมีค่าสัมประสิทธิ์ในการพยากรณ์ต่อตัวแปรตาม (Y) ความสามารถทางการเงินได้ร้อยละ 48.80

ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางการเงินกับการจัดการทางการเงิน ด้านการวางแผนทางการเงิน มีค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐาน (β) ดังนี้ คือ ความรับผิดชอบทางการเงิน (FSR) มีค่า ($\beta = 0.320$) รองลงมาคือ ความรู้ความเข้าใจทางการเงิน (FL) มีค่า ($\beta = 0.267$) ความชำนาญทางการเงิน (PL) มีค่าเท่ากับ ($\beta = 0.205$) ตามลำดับ ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางการเงินกับการจัดการทางการเงินของผู้ประกอบการธุรกิจร้านอาหารและบ้านพัก ในเขตเทศบาลเมืองหลวงพระบาง แขวงหลวงพระบาง สปป.ลาว โดยภาพรวม

ความสามารถทางการเงิน	การจัดการทางการเงิน			
	r	p-value	ระดับความสัมพันธ์	$\bar{X}$
ด้านการจัดหาเงินทุน (EF)	.556*	.001	ปานกลาง	3.70
ด้านการวางแผนทางการเงิน (FP)	.699*	.029	สูง	3.78
ด้านการบริหารสภาพคล่อง (LM)	.650*	.006	สูง	3.90
ด้านการควบคุมทางการเงิน (FCO)	.702*	.002	สูง	3.74
ภาพรวม	.765 *	.000	สูง	3.78

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4 พบว่า ความสามารถทางการเงินมีความสัมพันธ์กับการจัดการทางการเงินของผู้ประกอบการธุรกิจร้านอาหารและบ้านพักในเขตเทศบาลเมืองหลวงพระบาง แขวงหลวงพระบาง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยรวม มีค่าความสัมพันธ์การถดถอยเชิง

พหุ ($r = 0.765^*$) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันอยู่ในระดับสูง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อยดังนี้ คือ ด้านการควบคุมทางการเงิน ($r = 0.702^*$) ด้านการวางแผนทางการเงิน ($r = 0.699^*$) ด้านการบริหารสภาพคล่อง ($r = 0.650^*$) ซึ่งมีความสัมพันธ์ในทิศทาง

เดียวกันอยู่ในระดับสูง และด้านการจัดหาเงินทุน ($r = 556^*$) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันอยู่ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับที่กำหนด 0.05

6.การอภิปรายผล

ผลการวิจัยเรื่อง การจัดการทางการเงินของผู้ประกอบการทางด้านธุรกิจร้านอาหารและบ้านพัก ในเขตเทศบาลเมืองหลวงพระบางแขวงหลวงพระบาง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านมีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายแยกแยะด้านตามตัวแปรได้ดังนี้

6.1 ด้านการจัดหาเงินทุน ($\bar{X} = 3.70$) อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นุชชรา พิงวิริยะ [1] พบว่า การจัดหาเงินทุนหมุนเวียนของธุรกิจผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายในจังหวัดสงขลามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โดยมาจากส่วนของเจ้าของกิจการและการก่อหนี้ระยะสั้นมีราคาต้นทุนอยู่ในระดับต่ำ และจากงานวิจัยของณัททัย วิไลฉนิชวงศ์ [2] พบว่า การจัดหาเงินทุนโดยการกู้ยืมมีความสัมพันธ์กับบทบาทในการควบคุมทางการเงินของเจ้าหน้าที่เพื่อให้มั่นใจได้ว่า บริษัทมีความสามารถในการชำระหนี้ได้ครบจำนวนและตรงเวลา

6.2 ด้านการวางแผนทางการเงิน ($\bar{X} = 3.78$) อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเอื้องฟ้า คุณแสง [3] พบว่า การวางแผนทางการเงินของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพและปริมณฑล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของลำไย มากเจริญ ทิพสุตา คมวงศ์วิวัฒน์และสรโรชินี แผ้วพลสง [4] ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดนครปฐม พบว่า การวางแผนทางการเงินของผู้ประกอบการอยู่ในระดับมากที่สุด

6.3 ด้านการบริหารสภาพคล่อง ($\bar{X} = 3.90$) อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุรัชย์ ภัทรบรรเจิด [5] เรื่อง การจัดการสภาพคล่องทางการเงินสำหรับผู้ประกอบการ SME ภายใต้วิกฤตเศรษฐกิจโลกพบว่า การจัดการสภาพคล่องทางการเงินมีความสำคัญในระดับมาก โดยการบริหารการเงินสดรับเข้า การชะลอการจ่ายเงินสดและดำรงรักษาเงินสดขั้นต่ำ และสอดคล้องกับงานวิจัยของลำไย มากเจริญ ทิพสุตา คมวงศ์วิวัฒน์และสรโรชินี แผ้วพลสง[4] พบว่า ผู้ประกอบการมีการบริหารสภาพคล่องอยู่

ในระดับมากโดยการจ่ายชำระหนี้ได้เป็นอย่างดี สม่าเสมอ และการมีวินัยทางการเงิน

6.4 ด้านการควบคุมทางการเงิน ($\bar{X} = 3.74$) อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของศิริรัตน์ เจนศิริศักดิ์ [6] ได้ศึกษาเรื่อง การใช้ประโยชน์จากงบการเงินของผู้ประกอบการ SMEs ในจังหวัดอุบลราชธานีเพื่อการบริหารกิจการ พบว่า ผู้ประกอบการมีการควบคุมทางการเงินอยู่ในระดับมากโดยการใช้ประโยชน์จากงบการเงินเพื่อควบคุมการเสียภาษีให้เป็นไปตามแผนงานและการควบคุมค่าใช้จ่ายเพื่อให้การใช้ทรัพยากรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ความสามารถทางการเงินมีความสัมพันธ์กับการจัดการทางการเงินของผู้ประกอบการธุรกิจร้านอาหารและบ้านพักในเขตเทศบาลเมืองหลวงพระบาง แขวงหลวงพระบาง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยรวม มีค่าความสัมพันธ์การถดถอยเชิงพหุในทิศทางเดียวกันอยู่ในระดับสูง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อยดังนี้ คือ ด้านการควบคุมทางการเงิน ($r = 0.702^*$) ด้านการวางแผนทางการเงิน ($r = 0.699^*$) ด้านการบริหารสภาพคล่อง ($r = 0.650^*$) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันอยู่ในระดับสูง และนอกจากนั้น ด้านการจัดหาเงินทุน ($r = 556^*$) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันอยู่ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับที่กำหนด 0.05

7. บทสรุป

7.1 ความสามารถทางการเงินของผู้ประกอบการธุรกิจร้านอาหารและบ้านพักในเขตเทศบาลเมืองหลวงพระบาง แขวงหลวงพระบาง สปป.ลาว โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.77$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อยดังนี้ คือ ด้านความรับผิดชอบทางการเงิน ($\bar{X} = 3.94$) ด้านความชำนาญทางการเงิน ($\bar{X} = 3.76$) และด้านความรู้ความเข้าใจทางการเงิน ($\bar{X} = 3.60$) อยู่ในระดับมาก

7.2 ผลการเปรียบเทียบพบว่า ลักษณะส่วนบุคคลด้านระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน ผู้ประกอบการฯ มีความสามารถทางการเงิน ด้านความชำนาญทางการเงินแตกต่างกัน ส่วนลักษณะส่วนบุคคล ด้านเพศและอายุที่

แตกต่างกัน ผู้ประกอบการมีความสามารถทางการเงินไม่แตกต่างกัน

7.3 ผลจากการวิจัยความแปรปรวนแบบสองทาง พบว่า ปฏิสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับประเภทธุรกิจ มีอิทธิพลต่อการจัดการทางการเงินด้านการควบคุมทางการเงิน และปฏิสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์กับประเภทธุรกิจ มีอิทธิพลต่อการจัดการทางการเงินด้านการวางแผนทางการเงิน

7.4 การจัดการทางการเงินของผู้ประกอบการธุรกิจร้านอาหารและบ้านพักในเขตเทศบาลเมืองหลวงพระบาง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.78$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อยดังนี้ คือ ด้านการบริหารสภาพคล่อง ($\bar{X} = 3.90$) ด้านการวางแผนการเงิน ($\bar{X} = 3.78$) ด้านการควบคุมทางการเงิน ($\bar{X} = 3.74$) และด้านการจัดหาเงินทุน ($\bar{X} = 3.70$) อยู่ในระดับมาก

7.5 ผลการทดสอบสมการถดถอยเชิงพหุ (Multiple Correlation) พบว่า ความสามารถทางการเงิน ด้านความรับผิดชอบทางการเงินมีความสัมพันธ์กับการจัดการทางการเงิน มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐาน ($\beta=0.434$) มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง และนอกจากนั้นความสัมพันธ์การถดถอยเชิงพหุ โดยภาพรวมพบว่า ความสามารถทางการเงินกับการจัดการทางการเงินมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน อยู่ในระดับสูง ($r = 0.765^*$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อยดังนี้ คือ ด้านการควบคุมทางการเงิน ($r = 0.702^*$) ด้านการวางแผนทางการเงิน ($r = 0.699^*$) และด้านการบริหารสภาพคล่อง ($r = 0.650^*$) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันอยู่ในระดับสูง ส่วนด้านการจัดหาเงินทุน ($r = 0.556^*$) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันอยู่ในระดับปานกลาง

8. ข้อเสนอแนะในการวิจัย

8.1 ข้อเสนอแนะที่ได้จากผลของการวิจัย

8.1.1 ผลจากการวิจัยพบว่า การจัดการทางการเงินด้านการจัดหาเงินทุนมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำที่สุด ($\bar{X} = 3.70$) อยู่ในระดับมาก ดังนั้นผู้ประกอบการจึงควรให้ความสำคัญกับการจัดหาเงินทุนเพิ่มมากยิ่งขึ้น โดยการขอ

สินเชื่อต่างๆจากธนาคารไว้ล่วงหน้าเพื่อให้มีการจัดการทางการเงินได้อย่างทันเวลาและเพียงพอ

8.1.2 ผลจากการวิจัยพบว่า การจัดการทางการเงินด้านการควบคุมทางการเงิน ($\bar{X} = 3.74$) อยู่ในระดับมาก ดังนั้นผู้ประกอบการจึงควรให้ความสำคัญกับการควบคุมทางการเงินให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากยิ่งขึ้นโดยการสุ่มตรวจนับเงินสดอย่างสม่ำเสมอและการควบคุมค่าใช้จ่ายให้ได้ตามเป้าหมาย

8.1.3 ผลจากการวิจัยพบว่า ความสามารถทางการเงินกับการจัดการทางการเงิน ด้านการควบคุมทางการเงิน ($r = 0.702^*$) และด้านการวางแผนทางการเงิน ($r = 0.699^*$) มีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับสูง ดังนั้นผู้ประกอบการจึงควรให้ความสำคัญเพิ่มมากยิ่งขึ้น โดยเพิ่มการควบคุมทางการเงิน ทั้งการตรวจนับเงินสดที่ใช้หมุนเวียนและยอดเงินฝากในสถาบันการเงินต่างๆ นอกจากนั้น การวางแผนทางการเงินโดยการขอคำปรึกษา การแนะนำจากที่ปรึกษาทางการเงินและผู้บริหารของธนาคารต่างๆไว้ล่วงหน้าเพื่อให้สอดคล้องกับแผนการลงทุนและสภาพคล่องทางธุรกิจ

8.1.4 ความสามารถทางการเงินกับการจัดการทางการเงิน ด้านการจัดหาเงินทุน ($r = 0.556^*$) มีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้นผู้ประกอบการจึงควรให้ความสำคัญกับการจัดหาเงินทุน โดยการสร้างความน่าเชื่อถือทางการเงินจากการชำระค่าสินค้าและหนี้สินต่างๆให้ครบถ้วนตรงตามกำหนดเวลา และการตรวจสอบเงินทุนหมุนเวียนอย่างสม่ำเสมอเพื่อรักษาสภาพคล่องทางการเงิน มีนัยทางการเงินและไม่ใช่เงินที่ผิดวัตถุประสงค์

8.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

8.2.1 ควรศึกษาวิจัยโดยใช้ระเบียบวิธีการวิจัยในเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์หรือการสังเกตเพื่อให้ได้ข้อมูลในเชิงลึกให้ผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองหลวงสปป.ลาว ได้ใช้ในการปรับปรุงการจัดการทางการเงินให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากยิ่งขึ้น

8.2.2 ควรศึกษาวิจัยโดยการเปรียบเทียบการจัดการทางการเงินระหว่างผู้ประกอบการธุรกิจร้านอาหารและบ้านพักระหว่างในเขตหลวงพระบางและนครหลวงเวียงจันทน์เพื่อให้ได้ทราบถึงแนวทางในการจัดการทางการเงินที่มีประสิทธิภาพเพิ่มมากยิ่งขึ้น

9. เอกสารอ้างอิง

- [1] นุชชรา พึ่งวิริยะ, “การจัดการเงินทุนหมุนเวียนในการดำเนินธุรกิจสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ กรณีศึกษา ผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายในจังหวัดสงขลา,” กองทุนวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา, 2559.
- [2] ณททัย วิไลวนิชวงศ์, “ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดหาเงินทุนโดยการกู้ยืมกับการตกแต่งกำไร,” การค้นคว้าอิสระวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2558.
- [3] เอื้องฟ้า คุณแสง, “ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพการเงินของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในมุมมองของผู้สอบบัญชีรับอนุญาตในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล,” การค้นคว้าแบบอิสระบัณฑิตมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2558.
- [4] ลำไย มากเจริญ ทิพสุตา คมวงศ์วิวัฒน์และสรุชิน แผ้วพลสง, “ปัจจัยความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดนครปฐม,” คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร. 2560.
- [5] สุรัชย์ ภัทรบรรเจิด, “การจัดการสภาพคล่องทางการเงินสำหรับผู้ประกอบการ SME ภายใต้วิกฤตเศรษฐกิจโลก,” วารสารวิทยาลัยบัณฑิตศึกษาการจัดการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ปีที่ 9, ฉบับที่ 1, มกราคม-มิถุนายน, 2559.
- [6] ศิริรัตน์ เจนศิริศักดิ์, “การใช้ประโยชน์จากงบการเงินของผู้ประกอบการ SMEs ในจังหวัดอุบลราชธานี,” วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, ปีที่ 5, ฉบับที่ 1, มกราคม-มิถุนายน, 2557.